

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn כ"ח of שבועות דף כח. Some of the topics we will learn about include:

נשבע על ככר ואכלה

If someone swore not to eat a certain loaf of bread, and then ate it, whether he can still nullify the oath?

These Halachos may depend on whether he said

שלא אוכל

Not to eat from the loaf, or

שלא אוכלנה

Not to eat the entire loaf;

אין שבועה חל על שבועה

A subsequent oath cannot take effect on a previous identical oath.

B The Gemara discusses various scenarios, including:

1.

שבועה שלא אוכל ככר זו

אם אוכל זו

If someone swears, "I shall not eat from this loaf, if I eat from this other loaf," thus making one loaf the איסור, the prohibition, and the other loaf the תנאי, the condition.

2

תלאן זו בזו

לא אוכל זו אם אוכל זו

לא אוכל זו אם אוכל זו

He swore not to eat either loaf, conditional on his eating the other loaf. In this case, each loaf is both an איסור, and a תנאי for the other loaf.

3.

שבועה שלא אכלתי

שבועה שלא אכלתי

If someone swears falsely that he did not eat, and then repeats the oath.

4.

שבועה שלא אוכל תשע ועשר

If someone swears that he will not eat nine figs, and then swears not to eat ten figs.

5.

שבועה שלא אוכל עשר ותשע

If he first swears that he will not eat ten figs, and then swears not to eat nine.

A

Several cases where one becomes liable for multiple קרבנות for making a false

שבועת הפקדון

שבועה שאין לך בידי ולא לך ולא לך

רבי מאיר

He must state the word שבועה at the beginning.

רבי אישכזרי

עד שיאמר

שבועה באחרונה

רבי שמעון

עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד

B

If the claim was for ממונא, the קרבן is חייב in a נתבע, If the claim was for a קנס, the פטור is נתבע

שבועת הדיינין

The נתבע must swear with Hashem's name.

צריך לאתפושיו חפצא בידיה

1 So, let's review ...

The previous Mishnah elaborated on

שבועת הפקדון כיצד

The ways that one becomes liable to bring a קרבן אשם

שבועת הפקדון גזילות for a false oath

1.

אמר לו תן לי פקדוני שיש לי בידך

If the תובע, the claimant, said give me my item that you are

safeguarding for me, and the נתבע responded

שבועה שאין לך בידי

I swear that I do not have anything of yours.

OR

Even if the נתבע did not actually make the שבועה, but rather

the תובע placed a שבועה upon the נתבע, and he accepted the

שבועה;

Such as the נתבע responded

אין לך בידי

I do not have anything of yours, and the תובע said

משביעך אני

And the נתבע answered אמן

הרי זה חייב

When the נתבע later admits, he becomes liable to bring a

קרבן אשם גזילות for making a false oath.

The Mishnah continues:

השביע עליו חמש פעמים

בין בפני בית דין ובין שלא בפני ב"ד וכפר

חייב על כל אחת ואחת

If the תובע placed five שבועות upon the נתבע, regardless of

whether the כפירה, the denial, was inside or outside Bais

Din, the נתבע must bring multiple קרבנות one for each

שבועה,

as רבי שמעון explains

מפני שיכול לחזור ולהודות

Because even if the כפירה was inside Bais Din, the נתבע can

still retract after each שבועה and admit to the claim;

therefore, the כפירה takes effect on all five שבועות;

However, regarding שבועת העדות, the Mishnah in ל"א

rules

השביע עליהן ה' פעמים בפני ב"ד וכפרו

אינן חייבין אלא אחת

Because

הואיל ואינם יכולין לחזור ולהודות

Because once the עדים are denied in Bais Din having any

knowledge about the case, they can no longer retract and

testify.

=====

1

From the previous Mishnah. . .

שבועת הפקדון כיצד

The ways that one becomes liable to bring a קרבן אשם גזילות for a false oath

1.

אמר לו

תן לי פקדוני שיש לי בידך

If the תובע, the claimant, said give me my item that you are safeguarding for me,

and the נתבע responded

שבועה שאין לך בידי

I swear that I do not have anything of yours.

OR

Even if the נתבע did not actually make the שבועה,

but rather the תובע placed a שבועה upon the נתבע,

and he accepted the שבועה;

Such as. . .

The נתבע responded

And the תובע said

אין לך בידי

משביעך אני

I don't have anything of yours,

And the נתבע answered אמן

הרי זה חייב

When the נתבע later admits, he becomes liable to bring a קרבן אשם גזילות for making a false oath.

**השביע עליו חמש פעמים
בין בפני בית דין ובין שלא בפני ב"ד
וכפר**

חייב על כל אחת ואחת

If the תובע placed five שבועות upon the נתבע, regardless of whether the כפירה, the denial, was inside or outside Bais Din, the נתבע must bring multiple קרבנות one for each שבועה,

As רבי שמעון explains

מפני שיכול לחזור ולהודות

Because even if the כפירה was inside Bais Din, the נתבע can still retract after each שבועה and admit; therefore, the כפירה takes effect on all five שבועות;

However, regarding עדות, the mishnah in ל"א rules

**השביע עליהן ה' פעמים בפני ב"ד
וכפרו**

אינן חייבין אלא אחת

Because

הואיל ואינם יכולין לחזור ולהודות

Because once the עדים are denied in Bais Din having any knowledge about the case, they can no longer retract and testify.

2 The Mishnah continues with another scenario of multiple קרבנות:

היו חמשה תובעים אותו

אמרו לו תן לנו פקדון שיש לנו בידך

If five people made their claims simultaneously;

OR

תן לי פקדון ותשומת יד גזל ואבידה שיש לי בידך

One claimant made four different types of claims simultaneously;

OR

תן לי חטין ושעורין וכוסמין שיש לי בידך

One claimant made one claim for three different types of grain simultaneously;

In all these cases it depends:

If the נתבע responded

שבועה שאין לך בידי

אינו חייב אלא אחת

If he made one general שבועה for all the claims he is liable for only one קרבן.

However, if the נתבע responded

שבועה שאין לך בידי ולא לך ולא לך

OR

שבועה שאין לך בידי פקדון ותשומת יד וגזל ואבידה

OR

שבועה שאין לך בידי חטין ושעורין וכוסמין

There is a Machlokes;

The רבי מאיר who is תנא קמא holds

שבועה שאין לך בידי ולא לך ולא לך

חייב על כל אחת ואחת

If he stated שבועה first and then mentioned each claim separately, he is liable for multiple קרבנות, because the שבועה applies to all the following claims.

While רבי אליעזר holds

עד שיאמר שבועה באחרונה

Only if he mentioned שבועה after having mentioned the claims, is he liable for multiple קרבנות, because when the שבועה is mentioned at the end, the שבועה applies to all the preceding claims.

But if the שבועה is mentioned first, it applies only to the closest claim.

While רבי שמעון holds

עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד

Only if he mentioned שבועה for each claim is he liable for multiple קרבנות, but if he made one שבועה regardless of whether the שבועה was mentioned first or last, the שבועה applies to only the closest claim.

2

The Mishnah continues...

משנה

היו חמשה תובעים אותו
אמרו לו...

תן לי חטין
ושעורין
וכוסמין
שיש לי בידך

One claimant
made one claim
for three different
types of grain
simultaneously;

תן לי פקדון
ותשומת יד
גזל ואבידה
שיש לי בידך

One claimant
made four different
types of claims
simultaneously;

תן לנו פקדון
שיש לנו בידך

If five people
made their claims
simultaneously;

If the נתבע responded

שבועה שאין לך בידי
אינו חייב אלא אחת

If he made one general שבועה for all the claims
he is liable for only one קרבן.

However, if the נתבע responded

שבועה
שאין לך בידי
חטין ושעורין
וכוסמין

שבועה
שאין לך בידי
פקדון
ותשומת יד
וגזל ואבידה

שבועה
שאין לך בידי
ולא לך
ולא לך

There is a Machlokes;

רבי שמעון
עד שיאמר
שבועה לכל
אחד ואחד

Only if he
mentioned שבועה
for each claim is
he liable for
multiple קרבנות,
but if he made
one שבועה the
שבועה applies
only to the
closest claim.

רבי אליעזר
עד שיאמר
שבועה
באחרונה

Only if he mentioned
שבועה after having
mentioned the
claims, is he liable
for multiple קרבנות,
because when the
שבועה is mentioned
at the end, the שבועה
applies to all the
preceding claims.

רבי מאיר
שבועה
שאין לך בידי
ולא לך ולא לך
חייב על כל
אחת ואחת

If he said שבועה
and then each claim
separately, he is
liable for multiple
קרבנות, as the שבועה
applies to all the
following claims.

4 The Gemara proceeds with the case of תן לי חטין ושעורין וכוסמין שיש לי בידך שבועה שאין לך בידי אינו חייב אלא אחת שבועה
However, שבועה שאין לך בידי חטין ושעורין וכוסמין חייב על כל אחת ואחת

א"ר יוחנן פרוטה מכולם מצטרפת
If he had only one פרוטה worth of grain from all three types combined, he is חייב in a קרבן.

The Gemara cites a Machlokes regarding the extent of his liability in the סיפא:
פליגי בה רב אחא ורבינא

One opinion holds אפרטי מיחייב אכללי לא מיחייב
He is חייב only in three קרבנות for חטין ושעורין וכוסמין the three separate שבועות of the three types, but he is not liable for a fourth קרבן, for שבועה שאין לך בידי, the fourth general oath regarding all types.

As Rashi explains רבי יוחנן ארישא איתמר אבל סיפא כיון דכל חדא וחדא באנפי נפשיה הוא לא מצטרפי לא מצטרפי referred to the רישא, where he made one general שבועה, in that case all types combine for a single קרבן. However, in the סיפא where he specified each type, he made a separate oath regarding each type, and each שבועה requires a שוה פרוטה.
Therefore, he is not liable for one שוה פרוטה comprised of all three types.

The other opinion, however, holds אכללי נמי מיחייב
In the סיפא as well he also intended to make a general שבועה. As Rashi explains, דרבי יוחנן אסיפא נמי קיימא; רבי יוחנן also refers to the סיפא;
And the נתבע's initial statement was a general oath regarding all types, and he then added additional oaths regarding each specific type. Therefore, he is always liable for a שוה פרוטה comprised of several types.
=====

4 תן לי חטין ושעורין וכוסמין שיש לי בידך

<p>שבועה שאין לך בידי חטין ושעורין וכוסמין חייב על כל אחת ואחת</p>	<p>שבועה שאין לך בידי אינו חייב אלא אחת</p>
<p>א"ר יוחנן פרוטה מכולם מצטרפת If he had only one פרוטה worth of grain from all three types combined, he is חייב in a קרבן.</p>	
<p>The other opinion holds אכללי נמי מיחייב In the סיפא as well he also intended to make a general שבועה. As Rashi explains, דרבי יוחנן אסיפא נמי קיימא</p>	<p>One opinion holds אפרטי מיחייב אכללי לא מיחייב He is חייב only in three קרבנות for the three separate שבועות of the three types, but he is not liable for a fourth קרבן, for שבועה שאין לך בידי, the fourth general oath regarding all types. As Rashi explains רבי יוחנן ארישא איתמר אבל סיפא כיון דכל חדא וחדא באנפי נפשיה הוא לא מצטרפי</p>

5 The Mishnah continues with several cases which depend if the claim was for **ממונא**, the **נתבע** is **חייב** in a **קרבן** but if the claim was for a **קנס**, penalty, the **נתבע** is **פטור** from a **קרבן**.

1.
אנסת ופיתית את בתי
והוא אומר לא אנסתי ולא פיתיתי
משביעך אני ואמר אמן חייב
If one accused his friend of cohabiting with his twelve-year-old daughter through **אונס**, coercion, or **פיתוי**, seduction, and the **נתבע** swore falsely in denying it, there is a **Machlokes**;
The **חכמים** hold the **נתבע** is **חייב** in a **קרבן**.

רבי שמעון פטר
שאינו משלם קנס על פי עצמו
While **רבי שמעון** holds he is **פטור** from a **קרבן**, because the claim was only for **קנס**, and since the **נתבע** can admit that he owes the **קנס** and become **פטור**, his **כפירה** was NOT for **ממונא**, a monetary claim

While the **חכמים** hold
אמרו לו
אע"פ שאינו משלם קנס על פי עצמו
משלם בשת ופגם על פי עצמו
He is **חייב** in a **קרבן** because the claim was also for **בושת** and **פגם** that are not a **קנס**.

As the **Gemara** explains
רבי שמעון holds
קנס הוא תובע
ולא בושת ופגם
Because
לא שביק איניש מידי דקיץ
ותבע מידי דלא קיץ
A person claims only **קנס** because it is a fixed amount, while **בושת** and **פגם** is not a fixed amount.

While the **חכמים** hold
אף בושת ופגם הוא תובע
Because
לא שביק מידי דכי מודה ביה לא מיפטר
ותבע מידי דכי מודה ביה מיפטר
A person initially claims **בושת** and **פגם** because the **נתבע** is always **חייב** even if he will be **מודה**, while regarding **קנס** the **נתבע** becomes **פטור** if he will be **מודה**.

5 The Mishnah continues

מלפ

1

אנסת ופיתית את בתי
והוא אומר לא אנסתי ולא פיתיתי
משביעך אני ואמר אמן חייב

If one accused his friend of cohabiting with his twelve-year-old daughter through **אונס**, or **פיתוי**, and the **נתבע** swore falsely in denying it, there is a **Machlokes**;

רבי שמעון

פטר

שאינו משלם קנס
על פי עצמו

because the claim was only for **קנס**, and since the **נתבע** can admit that he owes the **קנס** and become **פטור**, his **כפירה** was not a monetary claim

רבי שמעון holds

קנס הוא תובע
ולא בושת ופגם

Because

לא שביק איניש
מידי דקיץ
ותבע מידי דלא קיץ

A person claims only **קנס** because it is a fixed amount, while **בושת** and **פגם** is not a fixed amount.

חכמים

חייב קרבן

The **חכמים** hold
אע"פ

שאינו משלם קנס
על פי עצמו
משלם בשת ופגם
על פי עצמו

He is **חייב** in a **קרבן** because the claim was also for **בושת** and **פגם** that are not a **קנס**.

The **חכמים** hold

אף בושת ופגם
הוא תובע

Because

לא שביק מידי דכי
מודה ביה לא מיפטר
ותבע מידי

דכי מודה ביה מיפטר

A person claims **בושת** and **פגם** because the **נתבע** is always **חייב** even if he will be **מודה**, while with **קנס** the **נתבע** becomes **פטור** if he is **מודה**.

6

2.

The Mishnah continues:

גנבת את שורי והוא אומר לא גנבתי

משביעך אני ואמר אמן חייב

If one who accused his friend of stealing his cow and the thief swore falsely, he is חייב in a קרבן because his כפירה was also for the קרן, principal amount which is ממונא.

However

גנבתי

אבל לא טבחתי ולא מכרתי

משביעך אני ואמר אמן

פטור

If the נתבע admitted to stealing the cow, but he swore falsely that he did not slaughter or sell the cow, he is פטור from a קרבן, because his כפירה was only for ד' וה' the additional amounts, which are a קנס, not ממונא.

3.

המית שורך את שורי

והוא אומר לא המית

משביעך אני ואמר אמן חייב

If the תובע claimed that the נתבע's ox killed his ox, and the נתבע swore falsely, he is חייב in a קרבן, because his כפירה was for ממונא.

However

המית שורך את עבדי

והוא אומר לא המית

משביעך אני ואמר אמן

פטור

If the תובע claimed that the נתבע's ox killed his servant and the נתבע swore falsely, he is פטור from a קרבן, because his כפירה was for שלשים שקלים which is a קנס.

6

2

גנבת את שורי
והוא אומר לא גנבתי
משביעך אני
ואמר אמן
חייב

If one who accused his friend of stealing his cow and the נתבע swore falsely, he is חייב in a קרבן because his כפירה was also for the קרן, the principal amount which is ממונא.

גנבתי
אבל לא טבחתי ולא מכרתי
משביעך אני
ואמר אמן
פטור

If the נתבע admitted to stealing the cow, but he swore falsely that he did not slaughter or sell it, he is פטור from a קרבן, because his כפירה was only for ד' וה' the additional amounts, which are a קנס, not ממונא.

3

המית שורך את שורי
והוא אומר לא המית
משביעך אני
ואמר אמן
חייב

If the תובע claimed that the נתבע's ox killed his ox, and the נתבע swore falsely, he is חייב in a קרבן, because his כפירה was for ממונא.

המית שורך את עבדי
והוא אומר לא המית
משביעך אני
ואמר אמן
פטור

If the תובע claimed that the נתבע's ox killed his servant and the נתבע swore falsely, he is פטור from a קרבן, because his כפירה was for שלשים שקלים which is a קנס.

7 4.
 אמר לו חבלת בי ועשית בי חבורה
 והוא אומר לא חבלתי ולא עשיתי כך חבורה
 משביעך אני ואמר אמן חייב
 If the תובע claimed that the נתבע wounded him and the
 נתבע swore falsely, he is חייב in a קרבן, because his כפירה was
 for the חמש דברים which are ממונא.

7 4
אמר לו
חבלת בי ועשית בי חבורה
והוא אומר
לא חבלתי ולא עשיתי כך חבורה
משביעך אני
ואמר אמן
חייב
 If the תובע claimed that the נתבע wounded him
 and the נתבע swore falsely, he is חייב in a קרבן,
 because his כפירה was for the חמש דברים which are ממונא.

8 אמר לו עבדו
 הפלת את שיני וסימית את עיני
 והוא אומר לא הפלתי ולא סימיתי
 משביעך אני ואמר אמן
 פטור
 If a person's servant claimed to his owner that he removed
 his tooth or blinded him and the owner swore falsely, he is
 פטור from a קרבן, because his כפירה was for שן ועין which is
 a קנס.

8
הפלת את שיני וסימית את עיני
והוא אומר לא הפלתי ולא סימיתי
משביעך אני
ואמר אמן
פטור
 If a person's servant claimed to his owner
 that he removed his tooth or blinded him
 and the owner swore falsely, he is פטור from a קרבן,
 because his כפירה was for שן ועין which is a קנס.

And the Mishnah concludes:
 זה הכלל כל המשלם על פי עצמו חייב
 ושאינו משלם על פי עצמו פטור
 If the כפירה was for any claim that one must pay even if he
 was מודה, he is חייב in a קרבן, but if the כפירה was for a קנס
 that one does not pay if he was מודה, he is פטור from a קרבן.

And the Mishnah concludes:
זה הכלל
כל המשלם על פי עצמו חייב
ושאינו משלם על פי עצמו פטור
 If the כפירה was for any claim
 that one must pay even if he was מודה,
 he is חייב in a קרבן,
 but if the כפירה was for a קנס
 that one does not pay if he was מודה,
 he is פטור from a קרבן.

הדרך עלך פרק שבועת העדות
 We have B"h completed the fifth Perek of שבועת העדות,
 and will now begin the sixth Perek, שבועת הדיינין, B'ezras
 Hashem.

הדרך עלך שבועת העדות

9 The next Perek discusses

שבועת הדיינין

Bais Din imposes a שבועה upon a person who is מודה in במקצת הטענה, he admits to part of the claim.

As the Gemara explains

משביעין אותו בשבועה האמורה בתורה

Bais Din makes the נתבע swear in the way that אברהם אבינו made אליעזר swear as the Pasuk states

שים נא ירך תחת ירכי

ואשביעך בה' אלהי השמים

From the words 'בה' we derive that the נתבע must swear with Hashem's name, and from the words נא ירך we derive

צריך לאתפוש חפצא בידיה

The נתבע must hold onto an object of a Mitzvah such as אליעזר or a ספר תורה while he makes the שבועה, as אליעזר held onto אברהם's מילה while he made the שבועה.

The Gemara concludes

שבועה מעומד

תלמיד חכם מיושב

An עם הארץ must stand while he makes the שבועה, while a תלמיד חכם may sit while he makes the שבועה.

שבועה בספר תורה

תלמיד חכם לכתחלה בתפלין

A עם הארץ must hold onto a ספר תורה while he makes the שבועה, while a תלמיד חכם may hold onto תפלין while he makes the שבועה.

The remainder of the Mishnah will be discussed in the subsequent Dafim.

9

שבועת הדיינין

שבועת הדיינין

Bais Din imposes a שבועה upon a person who is מודה במקצת הטענה he admits to part of the claim.

משביעין אותו בשבועה האמורה בתורה

Bais Din makes the נתבע swear in the way that אברהם אבינו made אליעזר swear as the Pasuk states

שים נא ירך

תחת ירכי

ואשביעך בה'

אלהי השמים

The נתבע must swear with Hashem's name

צריך לאתפוש חפצא בידיה

The נתבע must hold onto an object of a Mitzvah such as תפילין or a ספר תורה while he makes the שבועה, as אליעזר held onto אברהם's מילה while he made the שבועה.

The Gemara concludes

שבועה מעומד

תלמיד חכם מיושב

An עם הארץ must stand while he makes the שבועה, while a תלמיד חכם may sit while he makes the שבועה.

שבועה בספר תורה

תלמיד חכם לכתחלה בתפלין

A עם הארץ must hold onto a ספר תורה while he makes the שבועה, while a תלמיד חכם may hold onto תפלין while he makes the שבועה.